

Džinet Vinterson

KNJIGA NA DUGME

Beograd, 2015.

virtuelni svet

Noć.

Ulogovala sam se na net. Nije bilo novih mejlova za mene.
Napustila si priču. Napustila si mene. Nestala si.

Ukucala sam tvoju adresu.

Ništa.

Uključila sam pretraživač da te pronade.

Ništa.

I evo me, sedim ovde kao pokajnik u ispovedaonici. Želim da ti kažem kako se osećam, ali s druge strane ekrana nema nikoga.

A šta sam ja to očekivala?

Ovo je virtuelni svet. Ovo je svet koji samog sebe stvara. Svakodnevno se obrazuju nova kopnena prostranstva koja se ubrzo potom potope. Novi kontinenti misli odvajaju se od matičnog tla. Nekima pasati donesu spas, a neki potonu bez traga. Ostali su kao Atlantida – legendarni, o njima se priča, ali nikad ne budu pronađeni.

Pronađeni objekti isplivaju na obale mog kompjutera. Limene konzerve i stare gume pomešane s raznim piratskim rekvizitima. Zakopano blago zaista je tu, ali zakatančeno i tuđe. Teško ga je pronaći zato što je nepoznato i malo nas može da uoči ono što nikad nije imenovano.

Tražim nešto, to je tačno.

Tražim smisao među podacima.

Zbog toga i prebiram po ekranu kao skitnica po plaži
– tražim tebe, tražim sebe, pokušavam da vidim lica iza maski.
Pretpostavljam da sam nas obe tako ceo život tražila.